

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Меркулова Катерина Іванівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статтям 21, 24, 41, 64 Конституції України положень частини другої статті 109 Житлового кодексу Української РСР від 30 червня 1983 року № 5464-Х зі змінами (далі – Кодекс), згідно з якими: *громадянам, яких виселяють з жилих приміщень, одночасно надається інше постійне жиле приміщення, за винятком виселення громадян при зверненні стягнення на жилі приміщення, що були придбані ними за рахунок кредиту (позики) банку чи іншої особи, повернення якого забезпечене іпотекою відповідного жилого приміщення. Постійне жиле приміщення, що надається особі, яку виселяють, повинно бути зазначено в рішенні суду.*

Автор клопотання вважає, що положення частини другої статті 109 Кодексу в частині обов'язкового забезпечення іншим житлом при виселенні зі спірного житла, порушують приписи Конституції України, а саме статей 21, 24 щодо рівності прав громадян, статті 41, оскільки порушується право власності в частині розпорядження своїм майном (накладаються обмеження, які неможливо усунути), статті 64, обмежуючи конституційне право на власність, а також порушує пункт 2 статті 1 Першого Протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, оскільки не переслідує легітимну мету.